

Order of Techelet and Lavan

- The Gemara suggests that the issue of **אין מעכבין** may be about the order. What does this refer to?
  - See Rashi and the Shita Mekubetzet (side of the Gemara): What are they arguing about?
- See the Rambam 1:7 with the Kesef Mishneh
  - How does the Keren Orah understand the Rambam?
  - How does the Griz? What are these problems in the sugya?
- How does the Itur expand this Gemara? What does it tell you about how he understood the sugya?
- The Chazon Ish discusses an issue found in the Biur Halacha (14) as to whether lishma is needed when inserting the strings into the clothing. How is this related to our issue?
- Which mitzvah would have been lacking? See Rashi and Tosafot and Griz
- Issues that we'll survey quickly in shiur – the issue of whether the Torah needed to repeat the law so that we would know it is meakev. (Second page)
- Many sources taken from a shiur by Rabbi Aryeh Lebowitz.

1. כסף משנה הלכות ציצית פרק א הלכה ז כסף

וחכמי לונגיל שאלו מרבינו שאלה זו והשיב להם יש לטוות חוט אחד מקצתו ותכלת ומקצתו לבן ויש לו להכניס כל חוט וחוט בפני עצמו וכופלו ושוזרו עד שיהיה ז' חוטין לבן ואחד תכלת שנאמר פתיל תכלת פתיל אחד ולא שנים ולפי שהמצוה של תכלת שיהיה הפתיל כולו תכלת לא נעשה מהלבן אלא כריכה אחת בלבד סמוכה לכנף ושאר החוליא עם החוליות כולן בתכלת חוץ מכריכה אחרונה שהיא בלבן הואיל והתחיל בו וכ"כ הגאון ר' שמעון בן חפני בספר שחיבר בציצית בלשון ערבי עכ"ל:

2. קרן אורה מסכת מנחות דף לח עמוד א

לא נצרכה אלא לקדם כו'. הרי"ף ז"ל השמיט להאי דינא דמצוה להקדים לבן לתכלת, ועל הרי"ף ז"ל י"ל דמשה"ה לא כתבה דאין לנו תכלת בזה"ז, ולא איצטריך אלא לאשמעינן דהלכה כרבנן דתכלת לא מעכב, וצריך להטיל לבן, אבל הרמב"ם ז"ל ג"כ לא כתב להאי דינא, ואפשר דס"ל דהך ברייתא אליבא דרבי צריכה, דתכלת ולבן מעכבין זא"ז, וקמ"ל דמצוה להקדים ג"כ, אבל לרבנן דלא מעכבין זא"ז מצות קדימה ג"כ לית להו, אבל לא כן מבואר בתוספתא במכילתין (פ"ו ה"ו) דתני התם תכלת אין מעכב הלבן כו', ואח"כ תני מצוה להקדים לבן לתכלת.

3. חידושי הגר"ז מסכת מנחות דף לח עמוד א

והרי בכל מקום אם הקדים אחד לחבירו הדין הוא דהקודם נפסל שעשהו שלא כדין, ונראה דכל הקושיא הוא רק לשיטת התוס' ורש"י דדין להקדים הוא דין בסדר העשייה דבעי לחברן בבגד הלבן קודם התכלת ואם שינה הסדר הוי פסול בעשיית הציצית דהרי עשיית הציצית דינא הוא דהא פסול תעשה ולא מן העשוי ואיכא ג"כ דין סדר במעשה העשייה דציצית, ולכן הקשו דהרי השינוי היה בהתכלת דהקדימה ללבן, אכן ברמב"ם בהלכות ציצית (פ"א הל"ז) מבואר דבעי להקדים לבן לתכלת משום דכתיב הכנף מין כנף וצריך לעשות מין כנף דהיינו הלבן סמוך לבגד, וז"ל שם כדי שיהא סמוך לכנף מינה, וזהו דין בהכריכה דצריך לכוון תחילה חוט של לבן משום דמדין הכנף צריך שיהא סמוך לבגד מין כנף, ואין זה כלל מדין סדר העשייה, אבל בתכלת ליכא כלל דין בהכריכה היכן שתהיה, ומשונה שפיר קאמר דקיים מצות תכלת וחסר מצות לבן משום דלא הוי סמוך להכנף אבל בתכלת לא איכפת לן אי הוי סמוך להבגד או לא וגם סמוך להבגד כשר, והנה בגמרא קאמר לא נצרכא אלא לטלית שכולה תכלת דתכלת הוי מין הכנף ובעי שיקדימו ומקשה הגמרא מידי ציבעא קא גרים, והנה בשלמא לשיטת הרמב"ם דבעי שיהיה סמוך לבגד ממנה סברה הגמרא דבגד תכלת חשיב מינה וצריך לעשותה סמוך לבגד, אבל לרש"י דזהו דין סדר במעשה עשיית הציצית והכנף בעי לעשותה קודם לתכלת וזה ביאור הקרא דהכנף, א"כ מאי נפק"מ איזה צבע צבוע הטלית דהרי מ"מ ביאור הקרא דהכנף קאי על הלבן והרי א"כ כתיב פתיל תכלת וע"כ דהקפידה התורה דלבן קודם לתכלת, דהרי לא קאי כלל על הטלית דהציצית יהיה ממין הכנף רק דהכנף לשיטת רש"י ותוס' קאי על הציצית וציצית דהכנף דהיינו הלבן יעשה קודם התכלת ומאי נפקא לן באיזה צבע הוי הטלית וצ"ע, ואפילו לפי קושית הגמרא הרי מבואר ברש"י דקושית הגמרא משום דרוב טליתות הם לבן ועלייהו קאי הכנף מין כנף, אבל למה לי זה דהרי ע"כ ביאור דהכנף הוא לבן והקפידה התורה שיקדימו לתכלת ואין נפ"מ בין צבע תכלת ובין צבע אחר ואין לזה שייכות כלל לצבע תכלת וצ"ע.

4. ספר העיטור הלכות ציצית דף סו עמוד ב

דתינא מצוה להקדים לבן לתכלת בכל טלית צבועין לבנין דכתיב ועשו להם ציצת ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת ואם הקדים תכלת ללבן יצא דליכא עכובא בקדימה אלא שחסר מצוה מאי מצוה חסר אילימא חסר מצוה דלבן כמאן דליתא דמי ויצא דקאמר אקיום מצוה דאתכלת לר' עכובא מעכבין וכיון דלבן כמאן דליתא דמי מאי אהני ליה תכלת דהא חד מצוה היא. אלא חסר מצוה שלא הקדים ועשה מצוותה דתכלת ולבן כהלכתא ומאי חסר הרי קיים שניהן חסר על שאינו מן המובחר על שלא הקדים לבן ומסתב' לן בד' מינין שבלולב נמי מצוה להקדים לולב להדס. והדס לערבה כסדר הכתוב ואם הקדים יצא

5. חזון איש סימן ג' אות יא

במיב סי' י"ל ס"ב בה"ל ד"ה לא יברך, דאם תחב הציצית תוך הבגד ולא כיון לשמה אף שקשר לשמה לא יברך וצדד לברך מדין הוכיח סופו, ותימא אם לשמה מעכב בתחיבה אלמא תחיבה בכלל עשי' א"כ דין הוא שאם תחב ואח"כ פסק ראשי חוטין פסול לשמואל, ואפי' אם נמצא טעם דמודה בזה שמואל מ"מ לא תתכן קו' הגמ' סוכה שם מאי למימרא דודאי אצטריך לאשמעינן, ומה שנסתיע מדברי התו' מ"ג כ' ד"ה הקוצים, ג"כ תמוה דהתם החוטין מחוברין בבגד והויא קשירה שלא לשמה וקשר עליון לבגד ודאי בעינן לשמה וכמש"כ לעיל, איברא לכאורה יש ראי' דבעינן תחיבה לשמה מהא דאמרין ל"ח א' דבעינן להקדים לבן לתכלת...אם כשרה התחיבה אף שלא היה הבגד עומד כלל לציצית ולא הוכנסו החוטין כלל לשם ציצית לא שייך לקבוע כאן מצוה להקדים לבן, וע"כ צ"ל דבמצות תכלת בעינן תחיבה לשמה וכדי לקיים מצות הקדמה, אבל כל זה לא מעכב והלכך אף שלא לשמה לא מעכב, וכשאין לו אלא לבן ודאי א"צ תחיבה לשמה, ושפיר פריק בגמ' שם פוסק ואח"כ קושר מאי למימרא דאף אם נתן לבן ותכלת לא מעכב.

6. תוספות מסכת מנחות דף לח עמוד א

ואם הקדים תכלת ללבן יצא - תימה כיון דמקרא הוא דדרשינן דלבן ברישא נימא דמעכב דהא לא בעינן שנה הכתוב לעכב אלא בקדשים ויש לומר דלית לן למימר דאסדר לבד יקפיד הכתוב לעכב כמו גבי חליצה (יבמות דף קה.). הקדים רקיקה לחליצה מה שעשה עשוי ואף על גב דכתיב ככה עיכובא לא קאי אלא אחסרון מעשה.

7. תוספות מסכת פסחים דף יא עמוד א

קוצרין בית השלחין - פירש רש"י ממקום שאי אתה מביא אתה קוצר וכו' ובית השלחין וכל הנהו אף על גב דתניא בפרק כל הקרבנות (מנחות דף פה.) אם הביא כשר כיון דלכתחלה לא יביא חשבינן ליה ממקום שאי אתה מביא ואין לתמוה מי איכא מידי דמדאורייתא לכתחלה אסור ובדיעבד שרי דאיכא מילי טובא דבעינן שישנה הכתוב עליו לעכב כגון קדשים.

8. חזון איש נגעים סימן יב אות כ'

וזה דבענין שנה עליו לעכב אינו מיוחד בקדשים אלא בכל התורה כדמוכח מכל הני, ובתו' זבחים ה. ד"ה אימא בהגה כתבו ואי נאמר דבכל דוכתא דמצריכינן שנה לעכב היינו מהכא כו' ולכאורה א"צ לימוד ע"ז אלא דכן הוא המדה. לא דמי כל הני לדהכא דהתם יש במצותו כמה דברים ואפשר לומר דעיקרו אינו אלא חדא, וכמו בחליצה דאמרה תורה חליצת המנעל ורקיקה וקריאה ואיכא למימר דחליצת המנעל מתירתה אלא שבשעת היתרה בחליצת המנעל איכא מצות רקיקה וקריאה ואי לא עשאן חיסר מצוה אבל אינו מעכב בהיתרה וכן הנחה וקריאה בבכורים...